

Founders: Shioda Advocaten

We zijn er net op tijd bij. Want enkele weken na dit interview met de oprichtster van Shioda Advocaten te Hilversum zal dit kantoor per 1 januari 2013 niet langer onderdeel zijn van het arrondissement Amsterdam. Bovendien is Marijke Shioda-Bresser deze zomer 65 jaar geworden en dan rijst bij het ABB de vraag of iemand het kantoor na haar op handen zijnde pensionering nog voort zal zetten. Vertrekt met de sluiting van het kantongerecht Hilversum ook zijn buurman Shioda advocaten en haar zes advocaten?

Door: Ehsan Shirzadi en Ellen Verkooijen

Marijke Shioda maakt direct duidelijk dat zij zeker nog niet van plan is te stoppen met de advocatuur of met haar kantoor: "Ik ben dan wel 65, maar ik houd nog teveel van mijn werk om er mee te stop-

pen. Bovendien ben ik bijzonder gesteld op mijn kantoorgenoten en secretaresses, al moet ik wel toegeven dat ik mijn werkweek langzaam probeer af te bouwen. Uiteindelijk zou ik drie of vier dagen per week willen werken, maar ik betwijfel of dat kan in verband met de gewenste bereikbaarheid voor cliënten. Het voordeel van de huidige communicatiemiddelen is dat je niet meer zo honkvast bent, waardoor het niet nodig is altijd fysiek op kantoor aanwezig te zijn. Dat was vroeger wel anders. Tjonge wat heb ik moeten wennen aan de komst van de computers; ik kan me herinneren dat ik er in het begin wel moeite mee had. Net alsof je iemand uit de rimboe haalde en je tegen hem zei 'kijk, dit is een wasmachine, stop alles daar maar in dan komt het goed'.

Ik ben niet blij met de herindeling naar het arrondissement Utrecht. Voor hoger beroep moeten we voortaan naar Leeuwarden of Arnhem met alle kosten van dien. Het 'ouderwets' kantongerecht naast ons kantoor zal ik enorm gaan missen; even oversteken voor een zitting of het indienen van stukken is er straks niet meer bij. Ook zijn de kantonrechters hier behoorlijk ingeburgerd. Als zij bijvoorbeeld moeten beslissen over een bepaalde vastgoedzaak, dan zouden zij bij wijze van spreken na de zitting nog even langs het betreffende pand

kunnen fietsen om het zelf te aanschouwen. Dat zal vanaf 1 januari 2013 niet meer zo eenvoudig kunnen; de rechters en griffiers zullen verhuizen naar Almere en Lelystad. Na 32 jaar ben ik bovendien verknocht

vanuit een keurig kantoor naast mijn huis vier jaar lang alleen de praktijk uitgeoefend. Ik had destijds het geluk dat mr. Van Empel (medeoprichter van advocatenkantoor Boekel Van Empel & Drilling) toen naast mij

Net alsof je iemand uit de rimboe haalde en je tegen hem zei 'kijk, dit is een wasmachine, stop alles daar maar in dan komt het goed'

geraakt aan de rechtbank en het Hof, waar men zeer efficiënt en welwillend te werk gaat. Zo zal bij een lastig kort geding de Amsterdamse rechter er altijd naar streven toch een beslissing te nemen; de kwestie moet toch worden opgelost. In Utrecht beginnen ze er niet aan als het te ingewikkeld is, zo heb ik gehoord van collega's.

Ik zal Amsterdam enorm gaan missen. Ik ben er ooit op mijn 33e als advocaat stagiaire begonnen bij Advocatenkantoor Geerling en was blij dat zij mij toen – op die leeftijd en met twee jonge kinderen – een kans gaven. Maar dat heeft wat zware gesprekken met zes verschillende compagnons gekost hoor. Gelukkig heb ik ze kunnen overtuigen van mijn doorzettingsvermogen en kwaliteiten en mocht ik er aan de slag. Mijn patroon was Joop Plantenga en werd stiekem ook wel de brombeer van kantoor genoemd. Joop en ik hadden echter altijd veel pret samen, hij had een goed gevoel voor humor. Hij was een fantastisch patroon en heeft mij echt het vak geleerd; hij was expert op het gebied van beslag-, executie-, arbeids- en agentuurrecht.

Maar na jaren vanuit Hilversum op en neer reizen naar Amsterdam besloot ik een eigen kantoor op te richten en heb ik uiteindelijk

woonde. Dus toen ik een keer beslag had laten leggen onder de halve Noordoostpolder, kon ik 's avonds even bij hem binnenlopen om (gelukkig) bevestigd te krijgen dat ik het goed had gedaan.

Na vier jaar heb ik tijdens een borrel op de Gooische advocatenvereniging iemand ontmoet die al een kantoor had met twee medewerkers. Met hem ben ik gefuseerd en samen hebben wij de eerste verdieping van dit monumentale pand gehuurd. Helaas liep die samenwerking na anderhalf jaar spaak. Samen met de inmiddels tot de maatschap toegetreden medewerker mr. Leijs, ben ik verder gegaan. Nu zitten we hier met zes advocaten met ieder een eigen praktijk. Ik had altijd wel de droom om een kantoor van tussen de vijf en acht advocaten te hebben; dat leek mij ideaal, gezellig en leuk samenwerken. Je kent iedereen goed en je hoort nog eens iets van een ander. En blijkbaar werkt het, want de meesten werken hier al heel lang met veel plezier. Ik ben ervan overtuigd dat dat te maken heeft met de humorvolle, transparante en openhartige manier van werken die hier heerst.

Tja, ik ben een echt mensen mens zoals dat heet en prijs mij gelukkig dat mijn dromen zijn uitgekomen.” ■